

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tany i número d'insercions.

matiu de l'Ajuntament

ANY II - NÚMERO 31

OLOI, 19 DE GENER DEL 1935

PREU 15 cèntims

Els obrers i la política

per

R. PLA i CORAL

Aquestes darreres setmanes s'ha posat novament d'actualitat la qüestió — tan escatida ja a casa nostra — de la intervenció de les organitzacions obreres en la política.

La evolució francament dretista del govern de la República, els procediments de la seva intervenció en les qüestions socials i les ensenyances tretes dels darrers esdeveniments, han estat els motius a l'impuls dels quals s'ha fet altra vegada cadent la qüestió de la intervenció obrera en la política.

Si d'aquesta polèmica que avui es troba al roig viu, en sortissin la decissió i les conclusions que la lògica i l'hora delicada que vivim en fan esperar, tindriem un motiu d'alegrar-nos. Nosaltres som dels que hem cregut sempre que l'apoliticisme en les organitzacions obreres és una posició suïcida i que el propi interès llur hauria de menar-les no solament a una expectant atenció vers la política sinó que a intervenir en ella activament.

Aquest criteri, que al nostre entendre és el més raonat, el sostenen les organitzacions obreres de tots els països europeus que no es troben sota la fèrula del feixisme. A Anglaterra, a França, a Bèlgica, a Escandinàvia, països on existeixen organitzacions obreres fortes i disciplinades les veiem intervenir activament en la política de l'Estat respectivament. I mentre a Espanya, les masses obreres no han pogut obtenir de l'Estat sinó que unes minses, insignificants millores, les masses obreres d'aquests pobles han arrencat del poder la redacció i promulgació d'un enfilall de lleis sobre règim de treball, cooperatives, assegurances, etc., que a més de dotar-los d'una posició més folgada que les masses obreres d'ací, les capacita i les fa més aptes per a l'actuació futura.

Ben diferentment, les multituds obreres espanyoles: ~~després de llargs anys de lluita i organització es troben, a l'hora actual, en la situació d'aquell que tot just comença. Malversades energies i cabals en actuacions d'una valor pràctica absolutament nul·la, fent bocades i esperant-ho tot d'una revolució que qui sap quan vindrà — i si vingués trobant-les com ara es troben se'ls hi esmenussaria pels dits per no estar elles pràcticament preparades — no solament no han tingut força per exigir de l'Estat les reivindicacions socials de què disfruten els obrers d'altres països, sinó que — i això és el més dolorós — tampoc han sabut fer gran cosa per tal de suplir, elles mateixes, aquesta diferència, aquesta incomprensió, aquesta actitud adversa de l'Estat.~~

La major part de les vegades, alguna de les organitzacions obreres de casa nostra ha fet l'efecte, ha donat la impressió d'obrar al dictat de la reunió, de fer el joc a uns interessos que no eren pas precisament els de la classe obrera. A Catalunya, sobretot, on tantes coses estranyes havem vist, aquesta impressió dubtosa s'ha fet més viva i més patent que en lloc més de la Península. D'altra manera, no es comprendrien actuacions tan descabellades com les que ens ha estat possible veure en els transcurso dels anys.

D'aquesta manca d'orientació i cohesió entre les forces obreres espanyoles naturalment que qui se n'aprofita són les classes reaccionàries. La situació actual de la República ~~estat possible si aquestes, en les eleccions de Novembre del 1933, haguessin obrat com obraren en les de l'Abril del 1931. D'aquella actitud absurda, d'aquella abstenció equivocada, tots en paguem ara les conseqüències. Es d'esperar, doncs, que la lliçó tindrà la seva eficàcia i es rectificarà una conducta que a més de no portar cap guany ni immediat ni remot a qui la practica, només ha servit per marcar una sensible reculada en els guanys adquirits durant els mesos de govern esquerrà de la República.~~

Pensaments del gran republicà

Nicolau Salmeron

«Creu i fes oració», diuen els sacerdots de la fe, que encara prediquen un ideal d'ultratomba.

«Pensa i treballa», diuen els mestres de la ciència, que han alliberat d'il·lusions a la raó, per a encarnar-lo en la realitat de la vida.

Escolliu.

La República vindrà quan sigui, perquè serà sempre preferible algun retràs a no conquerir una República efímera, que pogués envilir-nos a tots.

Recordeu això!

Si feu prevaldre el vostre incontestable dret a pensar, fareu que en un dia no llunyà s'encarregui de la cura d'ànimes el mestre, august representant del ministeri més eficaç per a crear una raça forta i vigorosa.

Els nostres presos - Alliberaments

Dijous foren alliberats els nostres volguts amics Angel Blanc i Miquel Bassols, els quals estaven detinguts a «L'Aurora» des de feia tres mesos.

Per tant, ara continuen detinguts a la presó de Girona els nostres estimats amics i companys Antoni Dot-Arxé, Joan Iglesias i Pelegrí Serrat a «L'Aurora».

No cal dir que la satisfacció que havem tingut per l'alliberament dels amics Blanc i Bassols, voldriem que fos complerta amb la prompte tornada dels tres que encara resten empresonats.

Els esmentats amics suara alliberats ens pregunten que des d'aquestes pàgines testimoniem llur agrament a tots els ciutadans que han cooperat, durant el curs de llur detenció, amb l'ajut moral i material de què han estat objecte.

Sembla que dijous vinent hi haurà a Girona la vista de la causa per a jutjar els nostres estimats amics i companys Antoni Dot i Joan Iglesias. Fem vots perquè tingui un resultat ben satisfactori.